



Gevoelens van verwerping en schaamte.

Hooglied 1:6b-7 De zonen van mijn moeder waren hard tegen mij en ze stelden mij aan tot bewaakster van hun wijngaarden. Maar ik heb mijn eigen wijngaard niet bewaakt. Vertel mij toch, mijn allerliefste, waar jij de kudde laat weiden, waar jij 's middags jouw kudde laat rusten. Want waarom zou ik zijn als een onherkenbaar gesluierde vrouw bij de kudden van jouw vrienden?

A: Inleiding.

Hgl.1:6b De zonen van mijn moeder waren hard tegen mij.....

In Hgl.1:5-6 spreekt de Bruid over twee groepen mensen die een rol spelen in haar leven; dat zijn de meisjes van Jeruzalem en de zonen van haar moeder.

De meisjes van Jeruzalem zijn een symbool voor jonge gelovigen die geestelijk nog niet volwassen zijn. Jeruzalem is in de Bijbel het geestelijke symbool voor het volk van God, en de dochters van Jeruzalem zijn de inwoners van deze stad. Jeruzalem wordt dan ook vaak beschreven als moeder en haar kinderen als de dochters van Jeruzalem.

In Hooglied zijn dit jonge gelovigen die verliefd zijn op de Bruidegom maar nog niet tot een geestelijk volwassen relatie met Hem gegroeid zijn. Het vrouwelijke aspect in Hooglied is een verwijzing naar de subjectieve beleving van het bruidsperspectief; bij deze meisjes gaat het niet alleen om objectieve waarheid maar ook om het ervaren van de liefde.

De zonen van haar moeder zijn een symbool voor geestelijke leiders want uit deze tekst blijkt dat zij gezag over haar hebben; hun gezag spreekt van geestelijke verantwoordelijkheid en leiderschap. Het mannelijke aspect in Hooglied verwijst naar een leiderschap dat zich vastklampt aan objectieve waarheden zonder rekening te houden met subjectieve ervaringen, die in overeenstemming zijn met de objectieve waarheid van het woord van God.

Ook deze zonen zijn geestelijk onvolwassen maar anders dan de meisjes; aan hun geloofsleven ontbreekt passie voor Jezus. Zij nemen in leerstellige kwesties waarschijnlijk een krachtig standpunt in en letten meer op objectieve waarheid dan op innerlijke geestelijke gevoelens. In hun verdediging van deze objectieve waarheid kunnen ze agressief worden en een dominant gezag over de kinderen van God aannemen.

B: De moeder van de Bruid.

De moeder in het boek Hooglied is het symbool van de gemeente uit het Nieuwe Testament; de gemeente van Jezus is het nieuwe Jeruzalem, de moeder van alle gelovigen.

Gal.4:26 Maar het hemelse Jeruzalem is vrij, en dat is onze **moeder**.

Gal.4:19 Kinderen, zolang Christus geen gestalte in u krijgt, doorsta ik telkens weer barensweeën.

God is de Schepper van zowel ons natuurlijke leven als van ons geestelijke leven. Het middel voor onze natuurlijke geboorte is onze natuurlijke moeder, en het middel dat God gebruikt voor onze geestelijke geboorte is de gemeente van Christus.

Wij zijn geboren d.m.v. het werk van de Heilige Geest en het gebed van de gemeente; de wil van God wordt op aarde gedaan door de geestelijke familie van Jezus.

Matt.12:50 Want ieder die de wil van Mijn Vader in de hemel doet, is Mijn broer en zuster en moeder.

Zoals God onze Vader is, door wie wij tot geloof verwekt zijn, zo is ook de gemeente onze moeder, door wie wij in geloof gebaard worden. Maria werd de moeder van de mens Jezus, doordat de Heilige Geest over haar kwam en de kracht van de Allerhoogste haar als een schaduw bedekte, zodat zij zwanger werd en een poosje later geboorte gaf aan de Zoon van God (Luc.1:35).

Op dezelfde manier is de gemeente de moeder van de gelovigen over wie de Heilige Geest komt, waardoor de gemeente met de kracht van de Allerhoogste bedekt wordt, zodat zij zwanger wordt en geboorte geeft aan vele geestelijke kinderen. Hooglied spreekt dan ook meerdere malen over de moeder van de Bruid; deze moeder speelt een belangrijke rol in het leven van de Bruid.

Hgl.3:4naar het huis van mijn **moeder**, tot in de kamer van haar die mij gebaard had.

Hgl.3:11..... de kroon waarmee zijn **moeder** hem gekroond heeft op zijn trouwdag...

Hgl.8:2in het huis van mijn **moeder**..... zij is degene die mij opvoedt.

Hgl.8:5 daar had jouw **moeder** een pijnlijke bevalling.....

C: Misbruik van geestelijk gezag.

Hgl.1:6b De zonen van mijn moeder waren hard tegen mij en ze stelden mij aan tot bewaakster van hun wijngaarden.

De zonen van haar moeder zijn leiders, die haar verwerpen omdat ze haar niet begrijpen in haar enthousiasme. Zij zijn oudere gelovigen, die geïrriteerd raken door haar vurige liefde die zij zelf zijn kwijtgeraakt, en daardoor voelen zij zich schuldig. Daarnaast heeft ook haar onvolwassen liefde nog alle kenmerken van trots en gebrek aan wijsheid in zich.

Haar zelfgerichte manier van spreken over haar geestelijke liefde heeft nog discipline nodig, want in dit onvolwassen getuigenis zitten elementen van trots en zelfverheerlijking en veroordeling van anderen, die hun toewijding aan Jezus niet op dezelfde manier tot uitdrukking brengen. Pasbekeerden zien zichzelf vaak als het standaardmodel voor het dienen van God. We zagen dit al bij Johannes in Lucas 9, die mensen wilde uitsluiten van het volgen van Jezus en het koninkrijk van God, omdat zij niet leefden zoals hijzelf.

Luc.9:49 Daarop zei Johannes: Meester, we hebben iemand gezien die in Uw naam demonen uitdreef en we hebben geprobeerd hem dat te beletten, omdat hij U niet samen met ons volgt.

Luc.9:54 Toen de leerlingen Jakobus en Johannes merkten dat Jezus niet welkom was, vroegen ze: Heer, wilt U dat wij vuur uit de hemel afroepen dat hen zal verteren?

Deze leiders maken misbruik van haar vurige liefde door haar vele taken te geven, waardoor ze overwerkt en opgebrand raakt. Deze leiders missen onderscheidingsvermogen door haar zeer actief te maken, terwijl zij in haar kwetsbaarheid probeert het hen naar de zin te maken. Ze vergeet dat het haar eerste verantwoordelijkheid is om te wandelen met God en alleen Zijn werken te doen.

Werken buiten de genade van God leidt tot overspannenheid; het religieuze juk van werken in de wijngaarden van de leiders brengt ons buiten de genade van God. Een van de grootste valkuilen voor vurige maar onvolwassen gelovigen is het zoeken van hun identiteit in de goedkeuring van leiders én in de bediening van deze leiders in plaats van in hun eigen persoonlijke relatie met Jezus.

D: Betrouwbaar en zuiver leiderschap.

2Kor.11:2-3 Ik waak over u zoals God over u waakt. Ik heb u aan één Man uitgehuwelijkt, aan Christus, en **ik wil u als een kuise Bruid aan Hem geven**. Alleen vrees ik dat, zoals Eva door de slang op sluwe wijze bedrogen werd, uw gedachten worden weggelokt van de oprechte en zuivere toewijding aan Christus.

Nergens beschrijft Paulus zo duidelijk de kern van betrouwbaar en zuiver gemotiveerd geestelijk leiderschap als hier in deze verzen.

Paulus waakte geestelijk dag en nacht over de gemeenten die aan hem waren toevertrouwd (2 Kor.11:28), want hij wist dat hij later zelf verantwoording zou moeten afleggen voor de troon van God over de mensen die aan hem waren toevertrouwd (Hebr.13:17). Daarom waakte hij over al de gemeenten met vasten en gebed, en hij deed dat met dezelfde ijver als God; het hier gebruikte Griekse werkwoord is 'zèlo-oo' wat de betekenis heeft van een vurige en jaloerse waakzaamheid.

Dit soort felle waakzaamheid had Paulus nodig want Jezus had een deel van de Bruid van Christus aan hem toevertrouwd, en het was de taak van Paulus om te zorgen dat niemand deze Bruid tot enige vorm van overspel zou kunnen verleiden. De hemelse jaloersheid van Jezus de Bruidegom stond diep in het hart van Paulus geschreven.

Het meest wezenlijke aspect van geestelijk leiderschap is dat leiders de opdracht hebben om gelovigen te onderwijzen en te trainen in passie voor Jezus; het is hun hoogste prioriteit om gelovigen te helpen groeien in intimiteit met Jezus. Leiders behoren gelovigen in de eerste plaats bekend te maken met het eerste en grote gebod om de Heer hun God, de hemelse Bruidegom, lief te hebben met heel hun hart, ziel, verstand en kracht (Matt.22:37-38).

Als dit eerste en grote gebod goed gefundeerd is in het hart van gelovigen, zijn zij in staat om ook het tweede gebod op een zuivere manier te gehoorzamen, namelijk hun naaste lief te hebben als zichzelf (Matt.22:39). Geestelijke leiders functioneren in dit proces als vrienden van de Bruidegom die maar één taak hebben, namelijk om de Bruid te motiveren tot

gepassioneerde liefde voor haar Bruidegom. Daarom is de persoon van Jezus Christus als Koning-Rechter-Bruidegom de kern van alle geestelijke onderwijs.

Kol.1:25-29 Met het oog op u heeft God mij die dienende taak toevertrouwd, opdat Zijn boodschap in al haar volheid verkondigd wordt: het mysterie dat in alle eeuwen en voor alle generaties verborgen is geweest, maar nu aan Zijn heiligen onthuld is. Aan hen heeft God bekend willen maken hoe glorieus dit mysterie is voor alle volken: Christus is in u, Hij is uw hoop op Goddelijke luister. **Hém verkondigen wij** wanneer we iedereen waarschuwen en in alle wijsheid onderrichten, om iedereen tot volmaaktheid in Christus te brengen. Daarvoor span ik mij in en strijd ik met Zijn kracht, die volop in mij werkzaam is.

Rom.16:16-18 Ik moet in volledige toewijding aan Zijn evangelie een dienaar van Christus Jezus voor de heidenen zijn, zodat zij een God welgevallig offer kunnen worden, geheiligd door de Heilige Geest. Dat ik trots kan zijn op mijn werk voor God, dank ik aan Christus Jezus. **Ik zal over niets anders spreken dan wat Christus door mij tot stand brengt** om de heidenen tot gehoorzaamheid te brengen, door wat ik zeg en doe.

1Kor.2:1-2 Broeders en zusters, toen ik bij u kwam om u het geheim van God te verkondigen, beschikte ook ik niet over uitzonderlijke welsprekendheid of wijsheid. Ik had besloten u **geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus, de gekruisigde**.

E: Vrienden van de Bruidegom.

Joh.3:28b-30 Ik ben de Messias niet, maar ik ben voor Hem uitgezonden. De Bruidegom krijgt de Bruid; de **vriend van de Bruidegom** staat te luisteren en is blij dat hij de stem van de Bruidegom hoort. Dat vervult mij met grote vreugde. Hij moet groter worden en ik kleiner.

Johannes de Doper is de eerste persoon in de Bijbel die de term ‘**vriend van de Bruidegom**’ gebruikt; zijn leven is een zuiver voorbeeld van de taak die rust op de schouders van een vriend van de Bruidegom.

De roeping van Johannes de Doper stond al in het Oude Testament beschreven; het was zijn taak om een wegbereider te zijn voor de eerste komst van Jezus de Bruidegom.

Jes.40:2-5 Hoor, een stem roept: Baan voor de HEER een weg door de woestijn, effen in de wildernis een pad voor onze God. Laat elke vallei verhoogd worden en elke berg en heuvel verlaagd, laat ruig land vlak worden en rotsige hellingen rustige dalen. De luister van de HEER zal zich openbaren voor het oog van al wat leeft. De HEER heeft gesproken!

Mal.3:1 Let op, Ik zal Mijn bode zenden; hij zal de weg voor Mij effenen. Opeens zal Hij naar Zijn tempel komen, de Heer naar wie jullie uitzien, de Engel van het verbond naar wie jullie verlangen. Komen zal Hij, zegt de HEER van de hemelse machten.

Mal.3:23-24 Voordat de dag van de HEER aanbreekt, die groot is en ontzagwekkend, stuur Ik jullie de profeet Elia, en hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders. Anders zou Ik het land volledig moeten vernietigen.

Deze drie profetieën beschrijven Johannes de Doper als een wegbereider voor de eerste komst van Jezus; Johannes moest door zijn prediking de weg voor Jezus vrijmaken van alle

mogelijke zonde en ongerechtigheid. Elke vallei van leegte moest gevuld worden en elke berg van trots moest omlaaggehaald worden; alle ruigheid en ruwe stenen moesten met de grond gelijkemaakt en effen worden.

Pas daarna zou de luister van de Heer geopenbaard kunnen worden. Johannes moest als het ware het volk Israël als Bruid van Christus schoonwassen van alle vuil van de zonde door het waterbad van zijn prediking, en in zijn prediking riep hij op tot radicale bekering (Matt.3:1-6), totdathij Jezus zag komen.

Joh.1:29-30+34 De volgende dag zag hij Jezus naar zich toe komen, en hij zei: **Daar is het Lam van God**, dat de zonde van de wereld wegneemt. Hij is het over wie ik zei: Na mij komt iemand die meer is dan ik, want Hij was er vóór mij. En dat heb ik gezien, en ik getuig dat **Hij de Zoon van God is.**'

Joh.1:35-37 De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen. Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: **Daar is het lam van God**. De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen met Jezus mee.

Zodra Johannes Jezus op het toneel zag verschijnen, riep hij dat Jezus groter moest worden en hijzelf kleiner (Joh.3:30); het duurde dan ook niet lang of steeds meer mensen lieten Johannes staan en gingen voortaan naar Jezus toe om naar Hem te luisteren (Joh.3:26). Johannes trok de juiste conclusie door zichzelf te omschrijven als een vriend van de Bruidegom. Niet lang daarna werd hij gearresteerd en in de gevangenis gegooid en kort daarop werd hij onthoofd.

Jezus omschreef hem als iemand die groter was dan alle profeten (Matt.11:9) en ook als de grootste van alle mensen op aarde (Matt.11:11). Johannes had zijn werk goed gedaan, want hij had het volk Israël als de Bruid van de Messias opgeroepen zich te bekeren en zich voor te bereiden op de komst van de Bruidegom; en zodra de Bruidegom verscheen, deed hijzelf een stap terug. De Heilige Geest hielp hem daarbij door hem in de gevangenis te laten werpen en toe te staan dat hij werd gedood, zoals over hem geschreven stond in het woord van God (Marc.9:13).

Joh.5:35-36 Johannes was een lamp die helder brandde, en u hebt zich een tijd in zijn licht verheugd. Maar Ik heb een belangrijker getuigenis dan Johannes: het werk dat de Vader Mij gegeven heeft om te volbrengen. Wat Ik doe getuigt ervan dat de Vader Mij heeft gezonden.

F: Leiderschap door dienstbaarheid.

Matt.20:25-26 Jezus riep hen bij Zich en zei: Jullie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. Zo zal het bij jullie niet mogen gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal jullie dienaar moeten zijn, zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven als losgeld voor velen.

Bij leiders met verkeerde motieven leidt hun positie tot machtsmisbruik, bij leiders met zuivere motieven leidt hun positie tot dienstbaarheid, maar bij Jezus leidde Zijn positie tot Zijn dood aan het kruis. Jezus gaf hiermee een radicaal motief aan voor zuiver leiderschap, maar tevens liet Hij zien dat leiderschap ook kan ontsporen tot machtsmisbruik. Een controlerende geest is gebaseerd op angst, die zich ontwikkeld heeft in een hart met gebrek

aan intimiteit, maar een dienende geest is gebaseerd op nederigheid die zich ontwikkeld heeft in een hart dat intimiteit met Jezus koestert.

Kol.1:25 Met het oog op u heeft God mij die **dienende taak** toevertrouwd.....

2Kor.4:5 Wij verkondigen niet onszelf, wij verkondigen dat Jezus Christus de Heer is en dat wij omwille van Hem **uw dienaren** zijn.

Apostelschap en alle andere vormen van leiderschap in de gemeente van Jezus Christus kunnen per definitie alleen maar vruchtbaar zijn en succes hebben, wanneer dit leiderschap geworteld is in een dienstbaar hart, waarin het motief voor leiderschap zuiver wordt bewaard. Dienende leiders zien zichzelf als dienaars van God ten behoeve van de Bruid van Christus; hun beloning is dat zij niet beloond worden voor hun werk maar met een diepere intimiteit met de Bruidegom.

Jezus zei dat vele eersten de laatsten zouden zijn, terwijl vele laatsten de eersten zouden zijn (Matt.19:30, 20:16); dit is de beloning voor leiders die nederig van hart zijn, namelijk dat zij niet de eerste plaats innemen maar de laatste (1Kor.4:9a). Dat is de ultieme les wanneer wij Jezus willen volgen in Zijn stijl van leiderschap, namelijk dat wij Zijn juk op ons nemen en van Hem leren, want Hij is zachtmoedig en nederig van hart (Matt.11:29).

1Kor.4:1-2 Men moet ons beschouwen als **dienaren van Christus**, aan wie het beheer over de geheimen van God is toevertrouwd. Van iemand die deze taak vervult, wordt verlangd dat hij betrouwbaar is.

2Kor.5:11+14 Vervuld van ontzag voor de Heer, proberen we iedereen te overtuigen. God weet precies wie en wat wij zijn **Wat ons drijft is de liefde van Christus**, omdat we ervan overtuigd zijn dat één mens voor alle mensen is gestorven, waardoor alle mensen zijn gestorven.

2Kor.6:1+4 Als Gods medewerkers sporen wij u dan ook aan: laat de goedheid die Hij u bewijst niet tevergeefs zijn. We willen juist laten zien dat we **dienaren van God** zijn, door altijd te volharden, in tegenspoed, nood en ellende.

De Bruid in het boek Hooglied krijgt echter te maken met een dominerend leiderschap dat er alleen op uit is hun eigen positie te verbeteren; zij gebruiken gemeenteleden om hun positie als leider te bevestigen. Hun doel is niet om de Bruid te onderwijzen in intimiteit met Jezus, maar om haar te gebruiken voor verrijking van hun eigen positie.

Zij zijn geen vrienden van de Bruidegom, omdat zij de Bruid voor hun eigen doeleinden gebruiken; zo wordt de jonge Bruid verleid en misleid tot louter uiterlijk dienstbetoon.

Hgl.1:6b De zonen van mijn moeder.....stelden mij aan tot bewaakster van **hun** wijngaarden.

G: Het verlies van haar eerste liefde voor Jezus.

Hgl.1:6c Maar ik heb mijn eigen wijngaard **niet bewaakt**.

Jes.5:1-2 Voor mijn geliefde wil ik zingen het lied van mijn geliefde en zijn wijngaard. Mijn geliefde had een wijngaard, gelegen op vruchtbare grond. Hij bewerkte de grond, haalde de

stenen eruit en plantte een edele druivensoort. Hij bouwde er een wachttoren, hakte ook een perskuip uit. Hij verwachtte veel van zijn wijngaard maar die bracht slechts **wrange druiven** voort.

De wijngaard van de Bruid is het symbool van de liefde van haar hart voor Jezus. Door het hele boek Hooglied heen is haar tuin het beeld van haar eigen hart dat op Jezus gericht is, dit is haar eigen wijngaard. Het onkruid van zonde, schaamte en vermoedheid hebben het leven in haar tuin doen verdorren. Ze is de roep om de kussen van Zijn mond kwijtgeraakt, terwijl dat juist het begin van haar geestelijke reis was.

Het bewaken van onze eigen wijngaard spreekt van het onderhouden van onze persoonlijke relatie met God en het doen van Zijn wil voor ons eigen leven. Ze heeft in vele gebieden van bediening gewerkt, maar haar liefde voor God is sterk achteruitgegaan.

Openb.2:4-5a Maar dit heb Ik tegen u: u hebt de liefde van weleer opgegeven. Bedenk van welke hoogte u gevallen bent.

Spr.4:23 Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart; het is de bron van je leven.

En hoewel de geestelijke leiders verantwoordelijk zijn voor de manier waarop zij de Bruid misbruikt hebben voor hun eigen egocentrische doeleinden, is de Bruid zelf verantwoordelijk voor het feit dat zij zich heeft laten misbruiken. Zij heeft toegestaan dat de activiteit in het werk van de Heer de plaats heeft ingenomen van de intimiteit met de Heer van het werk. En hoewel zij op dat moment misschien niet veel inzicht had bleef ze wel verantwoordelijk voor haar keuzes, want wat een mens zaait zal hij oogsten (Gal.6:7). Er valt op dit punt met God niet te spotten, want Hij neemt ons altijd serieus in onze keuzes.

2 Kor.11:20 Tenslotte verdraagt u het ook dat men u tiranniseert, uitzuigt, onderwerpt, zich boven u verheft en u beledigt.

Paulus zag zichzelf als een vriend van de Bruidegom door zichzelf volledig ten dienste te stellen van de gemeente te Korinte; het was zijn hartstochtelijke verlangen om de gelovigen te Korinte als een verliefde Bruid aan Christus te verbinden (2Kor.11:2). Hij had alles voor hen over, ook zijn bezit en zelfs zijn leven (2Kor.12:15).

Maar hij was werkelijk op geen enkele wijze geïnteresseerd in het uitoefenen van autoriteit over hen (2Kor.1:24), hij wilde alleen maar bijdragen aan hun vreugde. Toch was hij behoorlijk bang dat hun oprechte en zuivere toewijding aan Christus ondermijnd zou kunnen worden (2Kor.11:3). En dat gebeurde ook door geestelijke leiders met valse motieven, die door Paulus duidelijk omschreven werden als oneerlijke schijnapostelen (2Kor.11:13), die hun identiteit zochten in hun positie en afkomst (2Kor.10:12, 11:18). De gevolgen waren beangstigend.

2 Kor.12:20b Ik ben bang voor tweespalt, jaloezie, woede, gekonkel, kwaadsprekerij, geroddel, arrogantie en wanorde.

Omdat de Bruid haar hoogste roeping als Bruid van Christus uit het oog verloor, verdween de passie voor Jezus uit haar leven, en langzaam maar zeker doofde het vuur van haar eerste liefde. Zo ontstond er een vacuüm in haar hart dat stap voor stap de deur openzette voor de

subtiële verleiding van zonde. Het gevolg was dat schaamte als een deken over haar hart lag, zodat het voor haar onmogelijk werd om nog expressie te geven aan haar liefde voor Jezus.

H: Gevoelens van schaamte vanwege haar zonde.

Hgl.1:7b Want waarom zou ik zijn als een onherkenbaar gesluierde vrouw.....

In de oude wereld van het Midden-Oosten kon de sluier van een vrouw twee dingen betekenen: of ze was gesluierd omdat ze aan een man toebehoorde in hun verlovingsstijd

(Gen.24:65), of ze was een prostituee die haar gezicht niet wilde laten zien om maar niet herkend te worden (Gen.38:14-15). In het eerste geval bleef een gesluierde vrouw altijd thuis, terwijl in het tweede geval de gesluierde vrouw juist naar buiten ging.

De jonge Bruid voelt hier de schaamte van haar zonde, die het gevolg is van haar geestelijke onvolwassenheid; ze voelt zich als een gesluierde vrouw voor God. Het Hebreeuwse woord voor 'gesluierd' is niet het woord 'tsammah' zoals in Hgl.4:1+3, 6:7 maar het werkwoord 'atah' wat de betekenis heeft van bedekken, zich hullen, ineenwikkelen. De Bruid is op zodanige wijze bedekt dat zij niet meer herkenbaar is; ze is niet alleen onherkenbaar door een dichte sluier, ze is ook bedekt met schaamte.

Ps.44:16 Heel de dag moet ik mijn schande dragen, het schaamrood bedekt mijn gezicht.

Schaamte is een emotie van teleurstelling in zichzelf en ontmoediging; een persoon die gekweld wordt door schaamte weet zich geen raad met zichzelf. Schaamte is een blokkade in ons hart die ons verhindert om relatie te ervaren met onze Bruidegom; zolang wij niet kunnen afrekenen met gevoelens van schaamte zullen we een hindernis ervaren om Jezus werkelijk te kunnen vinden.

Ps.88:20a+21a U kent mijn smaad, mijn schande, mijn schaamte ...smaad heeft mijn hart gebroken, ik ben radeloos

De Bruid is diep teleurgesteld in zichzelf omdat zij het zover heeft laten komen dat zij haar intimiteit met de Heer van het werk heeft laten opdrogen en vervangen heeft door de activiteit in het werk van de Heer. Ze is daardoor erg ontmoedigd geraakt en ze heeft haar eerste liefde verloren, waardoor ze ook haar vrijmoedigheid tegenover mensen is kwijtgeraakt. Gevoelens van schaamte hebben haar emotionele hart in bezit genomen en ze heeft een diep gevoel van verlies op het gebied van haar identiteit als aanbieder van God. Ze beseft van welke hoogte zij gevallen is.

Openb.2:4-5a Maar dit heb ik tegen u: u hebt de liefde van weleer opgegeven. Bedenk van welke hoogte u gevallen bent.

I: Ze dient Jezus op een afstand.

Hgl.1:7b Want waarom zou ik zijn bij de kudde van jouw vrienden?

De Bruid beschrijft zichzelf hier als op een afstand van haar Bruidegom; zij is aanwezig bij de kudde van Zijn vrienden, maar Hijzelf lijkt ver weg. Zij kan Hem niet vinden, omdat er een afstand tussen hen is gekomen; ze is de intimiteit van hun relatie kwijtgeraakt. Dit beschrijft de situatie van een gelovige die bijeenkomsten van medegelovigen bezoekt, maar desondanks

de tegenwoordigheid van de Heer niet ervaart. Men ziet anderen genieten in de samenkomst, maar men heeft zelf geen deel aan de vreugde.

Hoewel de Bijbel ons oproept de bijeenkomsten van gelovigen niet te verzuimen, maar elkaar juist voortdurend te bemoedigen en aan te sporen (Hebr. 10:25), kan iemand deze bedoeling van de samenkomst volledig missen, omdat hij in zijn persoonlijke wandel met de Heer de tegenwoordigheid van de Bruidegom is kwijtgeraakt. De Bruid weet dat ze de weg kwijt is, maar in haar binnenste voelt zij de roepstem van de Bruidegom.

Jes.55:6-7 Zoek de Heer nu Hij zich laat vinden, roep Hem terwijl Hij nabij is. Laat de goddeloze zijn slechte weg verlaten, laat de onrechtvaardige zijn snode plannen herzien. Laat hij terugkeren naar de Heer, die Zich over hem zal ontfermen; laat hij terugkeren naar onze God, die hem ruimhartig zal vergeven.

Luc.11:9-13 Daarom zeg Ik jullie: vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opgedaan. Want wie vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan. hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de Heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen.

J: Haar wanhopige roep om de tegenwoordigheid van Jezus.

Hgl.1:7a Vertel mij toch, mijn allerliefste, waar jij de kudde laat weiden, waar jij 's middags jouw kudde laat rusten.

Midden in deze crisis roept zij het uit met een wanhopig gebed. Ze herinnert zich hoe ze eerst alleen maar naar de kussen van Zijn mond verlangde, en nu wil ze terugkeren naar het punt waar ze was, toen ze Jezus voor het eerst ontmoette en Hij haar hart met liefde vervulde. Op dit moment gaan de dingen helemaal niet zoals zij dat verwacht had; ze is moe en opgebrand.

Bovendien is ze diep teleurgesteld in haar ervaring met het Lichaam van Christus, dat is Zijn gemeente. Ze heeft haar eigen wijngaard, haar persoonlijke relatie met Jezus, niet bewaakt, maar ze houdt nog steeds van Jezus, want ze noemt Hem 'mijn allerliefste'. Ze ziet zichzelf nog steeds als een liefhebber van God, hoewel ze weet dat ze een verkeerde weg heeft bewandeld.

Ze is geen hopeloze huichelaar, hoewel de vijand voortdurend haar hart belaagt met valse beschuldigingen. In haar gebed om terugkeer staat Jezus centraal; ze wil weten waar Hij is.

Ze wil haar oorspronkelijke liefde voor Jezus terugvinden. In haar drukke bezigheden is ze gevoed door vele anderen, maar ze verlangt ernaar om weer door Hemzelf gevoed te worden op de plaats 'waar Hij de kudde laat weiden, waar Hij 's middags Zijn kudde laat rusten'. Schapen zullen 's middags alleen maar gaan rusten, wanneer zij zich volgegeten hebben en verzadigd zijn temidden van een veilige omgeving.

Ps.23:1-2 **De Heer is mijn herder**, het ontbreekt mij aan niets. Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water.

Veel mensen in de gemeente van Christus krijgen steeds meer honger naar Jezus, maar zij hebben hun wijngaard van relatie met Jezus niet goed onderhouden en ze voelen zich als een gesluierde vrouw, die Jezus dient op een afstand. Het is echter zo tragisch dat velen juist op

dit punt de moed en het vertrouwen verliezen om hun verlangen naar intimiteit uit te roepen tot Hem; veel gelovigen geven op dit punt er de brui aan en verliezen hun geloof. Ze vergeten wie Jezus is en wat Hij ons beloofd heeft. Maar uit het voorbeeld van de Bruid kunnen wij leren, dat wij juist op dit punt door de moeilijkheden van de eerste crisis moeten heenwerken om weer bij Jezus terecht te komen.

Joh.10:2-4 Wie door de deur naar binnen gaat, is **de Herder van de schapen**. Voor Hem doet de bewaker open. De schapen luisteren naar Zijn stem, Hij roept Zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. Wanneer Hij al Zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt Hij voor ze uit en de schapen volgen Hem omdat ze Zijn stem kennen.

Joh.10:10b-11 Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid. **Ik ben de goede herder**. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen.

Ezech.34:11-12 Dit zegt God, de Heer: **Ik zal Zelf naar Mijn schapen omzien** en Zelf voor ze zorgen. Zoals een herder naar zijn kudde op zoek gaat als zijn dieren verstrooid zijn geraakt, zo zal Ik naar Mijn schapen op zoek gaan en ze redden, uit alle plaatsen waarheen ze zijn verdreven op een dag van dreigende, donkere wolken.

De Bruid is op het punt aangekomen waar de Bruidegom Zijn eerste openbaring over Zichzelf kan geven; Hij is de Bruidegom met een veelzijdig karakter en zij heeft een openbaring over Hem nodig die in deze situatie van haar hart antwoord kan geven aan haar nood. Zij is in de eerste crisis van haar geestelijke leven beland en de openbaring die zij over Hem ontvangt, is de openbaring dat Hij de Goede Herder is. Zij vraagt om een openbaring van Jezus in de middag, want de middag is een teken van de volmaakte rust.

Spr.4:18 De weg van de rechtvaardigen is stralend als de zon, die opkomt, hoger klimt, totdat de dag zijn licht verspreidt.

Bij Jezus komen is bij Hem komen wanneer het licht op het hoogste punt van de dag staat; wanneer het middag is geworden en de zon voor ons oog niet meer groter kan worden. Zo begon ook het ergste lijden van Jezus midden op de dag (Matt.27:45-46). Zij vraagt hier om de grootst mogelijke openbaring van Jezus als de Goede Herder. En deze Goede Herder staat altijd klaar om deze schitterende openbaring over Zichzelf aan ons te geven.

Joh.10:27-28 **Mijn schapen luisteren naar Mijn stem**, Ik ken ze en zij volgen Mij. Ik geef ze eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit Mijn hand roven.

Getekend: V.v.d.B.

Bron: www.hefzibah.nl